

te/sigtede skal derimod efterfølgende have mulighed for at gennemse videoen hos politiet og for at fremsætte begæring om, at der foretages genafhøring af barnet.

Heroverfor står arbejdsgruppens mindretal, der finder, at mistænkte/sigtede skal have ret til at overvære videoafhøringen af et barn. Mindretallet har i den forbindelse navnlig henvist til hensynet til den mistænkte/sigtedes retssikkerhed, men har samtidig anført, at denne ordning ligeledes vil imødekomme hensynet til barnet, idet gentagne videoafhøringer af barnet herved undgås.

Efter Justitsministeriets opfattelse er der gode argumenter for begge de foreslåede løsninger. Der må lægges meget stor vægt på begge de hovedhensyn, som både flertallet og mindretallet fremhæver, dels hensynet til den mistænkte/sigtedes retssikkerhed, dels hensynet til barnet, og til at barnets forklaring bedst muligt kan bidrage til sagens oplysning. Valget mellem de to løsningsforslag kan derfor give anledning til betydelig tvivl.

Justitsministeriet lægger ved sin stillingtagen vægt på, at hensynet til barnet samt hensynet til at opnå en uforbeholden og detaljeret forklaring fra barnets side må antages at varetages bedst ved flertallets løsningsforslag. Hvis den mistænkte/sigtede overværer afhøringen, selv om dette måttet ske fra et andet lokale, vil dette, når barnet informeres herom – hvilket efter Justitsministeriets opfattelse som udgangspunkt bør ske, hvis der er tale om et større barn – kunne virke hindrende for, at politiet kan opnå en uforbeholden og detaljeret forklaring, der kan bidrage til sagens oplysning.

Justitsministeriet lægger endvidere vægt på, at hensynet til den mistænkte/sigtedes retssikkerhed også kan tilgodeses ved flertallets forslag, idet den mistænkte/sigtede efter forslaget har ret til snarest muligt efter afhøringens foretagelse at gennemse videoafhøringen og til at anmode om en eventuel genafhøring af barnet.

På den anførte baggrund er Justitsministeriet enig med arbejdsgruppens flertal i, at den mistænkte/sigtede ikke skal have ret til at overvære afhøringen – heller ikke fra et tilstødende lokale. Justitsministeriet er ligeledes enig med flertallet i, at den mistænkte/sigtede af hensyn til den pågældendes varetagelse af sit forsvar skal have adgang til sammen med sin forsvarer at gennemse videooptagelsen hos politiet snarest muligt efter foretagelsen af afhøringen. Den pågældende får herved mulighed for forud for en mulig forevisning af videoafhøringen under en eventuel domsforhandling at gøre sig bekendt med barnets forklaring. Justitsministeriet er således enig med flertallet i, at

mindretallets subsidiære løsningsforslag, hvorefter den mistænkte/sigtedes gennemsyn af videooptagelsen skal ske umiddelbart efter afhøringen af barnet, og mens barnet venter på politistationen, ikke er foreneligt med hensynet til barnet. Mindretallets løsningsforslag ville nemlig indebære, at barnet i givet fald skulle opholde sig unødigt længe på politistationen efter endt afhøring.

Det skal i den forbindelse bemærkes, at det efter retsplejelovens § 848 af retsformanden under domsforhandlingen ved landsretten kan besluttes, at tiltalte skal forlade retslokalet, mens et vidne eller en medtiltalt afhøres, når særegne grunde taler for, at en uforbeholden forklaring ellers ikke kan opnås.

Den pågældendes interesser og retssikkerhed i forbindelse med foretagelsen af afhøringen vil desuden være tilgodeset ved, at forsvareren pålægges pligt til at overvære afhøringen, jf. ovenfor pkt. 3.4.4. Forsvareren har således mulighed for efter forudgående drøftelse af sagen med sin klient at stille supplerende spørgsmål til barnet via den afhørende polititjenestemand.

Den mistænkte/sigtedes gennemsyn af videooptagelsen bør ske snarest muligt efter afhøringens foretagelse af hensyn til sagens fortsatte efterforskning samt af hensyn til barnet, der eventuelt på baggrund af den mistænkte/sigtedes gennemsyn indkaldes til en genafhøring, jf. umiddelbart nedenfor.

Det er som anført ovenfor tillige Justitsministeriets opfattelse, at den mistænkte/sigtede eller dennes forsvarer bør have adgang til at begære en fornyet afhøring af barnet, idet videoafhøringen, jf. ovenfor under pkt. 3.4.2., efter forslaget til retsplejelovens § 877 a, kan anvendes som bevismiddel under domsforhandlingen, hvorfor en genafhøring kan være nødvendig for, at den mistænkte/sigtede kan varetage sit forsvar. En begæring herom må fremsættes snarest muligt efter, at den mistænkte/sigtede har gennemset videooptagelsen af hensyn til sagens videre efterforskning samt af hensyn til barnet.

Det vil i første omgang være politiet, der efter en konkret vurdering af behovet og begrundelsen herfor skal træffe afgørelse om, hvorvidt en begæring om genafhøring kan imødekommes. Retten afgør imidlertid efter retsplejelovens § 746, stk. 1, tvistigheder om lovligheden af politiets efterforskningsskridt samt om sigtedes og forsvarerens beføjelser, herunder om begæringer fra de pågældende om foretagelse af yderligere efterforskningsskridt.

Det vil som altid bero på domstolens frie bevisvurdering, hvilken bevisværdi eksempelvis en videoafhø-